

[Indenrigsministeren.]

efter Forslaget være forøget med 12 Mill. Kr. Det er 130 Mill. Kr. Dertil vil der endnu komme et Beløb, som det ærede Medlem i Gaar fejlagtig mente, jeg ikke havde taget Hensyn til. Det fremkommer ved, at Stat- og Kommunegrundskylden, der i Øjeblikket er henholdsvis 7 Mill. Kr. og 64 Mill. Kr., skal reduceres med $\frac{1}{25}$, og ved, at den øgede Grundrente, der herefter kan ventes at opstaa, skal deles mellem Staten og Kommunerne i Forholdet $\frac{3}{5}$ og $\frac{2}{5}$. Hvis man fører denne Beregning igennem, vil det vise sig, at det drejer sig for det første Aars Vedkommende om en forøget Indtægt paa 1,4 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at Staten i det første Aar skal raade over godt 131 Mill. Kr.

Men hvor meget stiller det ærede Medlem Forslag om, at Staten skal give Afkald paa? Holder vi os til den nu vedtagne Finanslov, skal Staten opgive 102 Mill. Kr. i Formue- og Indkomstskat og 4,5 Mill. Kr. i Ejendomsskyld. Der skal anvendes til Amortisering af Grundværdien 24 Mill. Kr., og endelig skal Forrentning og Afdrag paa Statsgælden forøges med 10,5 Mill. Kr. Det bliver i alt 141 Mill. Kr.

Hvad vil det sige? Det vil sige, at i det første Aar bliver det aldeles ikke til en Nedsættelse af Toldskatterne 12 Mill. Kr., men i Stedet for bliver der et Minus paa 10 Millioner. Jeg siger: Heroverfor nytter ingen Udflugter. Saadan er det; det er overhovedet ikke muligt for en sanddru Mand at bestride det.

Men i Stedet for at forsøge Argumenter overfor de konkrete Ting, der fremføres, synes det, som om det ærede Medlem blev vred og fornærmet paa mig, fordi det er min Pligt at gaa imod saadanne Urimeligheder. Han truer med, at der skal skabes en Bevægelse her i Landet, der nok skal lære mig at makke Ret. Jeg maa sige, jeg tror, det ærede Medlem misforstaar sin Stilling ikke saa ganske lidt. Det ærede Medlem er efter den Diskussion, som er ført her, ikke mere stillet saadan, at han kan optræde fornærmet, fordi Regeringens Medlemmer og Medlemmerne af Tinget ikke vil tiltræde dette det besynderligste og mest umulige Forslag, der har foreligget her siden 1849.

Nej, det er det ærede Medlem, der maa gøre Undskyldning, fordi han her i dette høje Ting forelægger et Lovforslag, der er uigennemtænkt, uforstaaeligt affattet, medførende Virkninger, som ingen kan forsvare, og som de ærede Forslagsstillere blankt har opgivet at forsvare. Og det er det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere, der

maa gøre en Undskyldning til Grundskyldsvenerne her i Landet, fordi han ved et Lovforslag som dette medvirker til at bringe Grundskylden i Miskredit.

Det ærede Medlem skulde i Gaar have betragtet den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fibiger, for at se, hvor glad dette ærede Medlem var. Nu har det ærede Medlem Hr. Fibiger op gennem Aarene under de forskellige Grundskyldsdebatter staaet værgeløs overfor Grundskyldstilhængerens systematiske Arbejde her i Tinget, staaet som Forsvarer af gammel Uret overfor Krav om Indførelse af Reformen paa dette Omraade, der Skridt for Skridt vilde virkeliggøre moderne Retsopfattelse paa Skattelovgivningens Omraade. Værgeløs har det ærede Medlem staaet op gennem Tidene. Ustandselig er man fra Demokratiet Side rykket ind paa Siden af den Opfattelse, han repræsenterer. Men nu, hvilken Glæde! Det ærede Medlem Hr. Fibigers Ansigt ligefrem straaede, nu, da han stod overfor saadanne Fantasier som dem, her er Tale om. Nu var der Mulighed for at kaste dette fantastiske Slør over hele Grundskyldstanken og Arbejdet for den.

Maa jeg saa slutte med at sige følgende: Det ærede Medlem erklærede ogsaa, at jeg i alt Fald ikke var Grundskyldstilhænger. Maa jeg derom sige, at jeg har siden min tidligste Ungdom arbejdet paa Grundskylds-sagens Fremme og har en halv Snes Aar her i Rigsdagen medvirket til at udforme disse Tanker i praktisk Lovgivning. Mon ikke det ærede Medlem ved nøjere Eftertanke vil finde det komisk, at han som en af de sidst omvendte vil give Karakter paa dette Omraade, efter at han har afleveret dette Produkt her i Rigsdagen, som vi nu har betragtet et Par Dage?

Jeg ved ikke, om det i det hele taget nytter at spørge det ærede Medlem om noget, men jeg tror alligevel, at efter hvad der er oplyst, kommer det ærede Medlem til at sige os, om han siger god for, hvad der staaar i den Pjece, som dog af Retsstatspartiet er omdelt her i Salen og ud over Landet. Siger det ærede Medlem god for de Beregninger og alt, hvad der staaar i den Pjece?

Naar jeg retter det Spørgsmaal, minder jeg samtidig det ærede Medlem om, at det jo vilde være noget alvorligere, om han siger god for noget, hvorom det er godtgjort, at det er urigtigt og usandt, noget alvorligere, end det var forleden, da det ærede Medlem følte sig gaaet saa meget for nær paa Grund af en spøgefuld Bemærkning om Retsstatspartiets Afstemninger her